

קול קורא שנשלח לחברי אור הרמב"ם בתאריך: כד באלול תשפ"א; 1.9.21

מאת אדיר דחוח-הלוי

"עֲטַרְתָּ חֲכָמִים עֲשָׂרָם אֶלְתָּ כְּסִילִים אֶלְתָּ" (מש' יד, כד), ושם פירש רס"ג: "עטרת החכמים היא עושרם, וכסילות הכסילים היא איולתם", ובפירושו הארוך שם הוסיף:

"כוונתו בזה שהחכמים שמחים בחוכמתם, ומן הכסילים יש שאינו יודע שהוא כסיל אלא מדמה שהוא נבון, לפי שהם [=הכסילים] שלושה סוגים: האחד כסיל היודע שהוא כסיל, אותו קראה החכמה ואמרה: 'וְכִסְיִלִים הִבִּינוּ לָב' [מש' ח, ה]; [והשני:] וכסיל מדמה שהוא חכם, ובו אמרה [החכמה]: 'רְאִיתָ אִישׁ חָכֵם בְּעֵינָיו' [מש' כו, יב]; [והשלישי:] וכסיל חושב את שאר בני האדם סכלים, ובו אמרה [החכמה]: 'וְגַם בְּדַרְךָ בְּשֶׁהֶסְכַּל הִלַּךְ לְבוֹ חָסֵר' [קה' י, ג]. ושני אלה האחרונים אינם יודעים את סכלותם".

וספר משלי מלא בגינוי הכסילים והסכלים למיניהם, אך בימינו בדת האורתודוקסית הארורה, גינוי הכסילים הפך להיות עבירה חמורה ביותר, וכל הוברים השכירים מטיפים לנו השכם והערב כמה חשוב "לאהוב כל יהודי" וכמה השלום הוא גדול, אפילו יותר מיסודות הדת!

כלומר, לשיטתם, אפילו יש לפנינו עובדי אלילים מינים וכסילים, חובה עלינו לאהוב אותם ואסור לנו באיסור חמור להוכיח אותם או לגנות אותם על כסילותם. כומרי הדת החדירו לנו אפוא שיש להתייחס באהבה לכל השוטים והרשעים ומחוסרי-הדעת אשר מדרדרים את עם-ישראל לעברי פי-פחת, ומרחיקים אותנו ממילוי ייעודנו – מכיבון ממלכת כהנים וגוי קדוש.

וכל החרדה הזו של הוברים השכירים נובעת מכך שהם כוברים שכירים אשר ממונים וממונים על-ידי הממסד האורתודוקסי, והממסד האורתודוקסי בכללותו הוא גוף שנותן שירות ממומן לתושבי המדינה. ובמלים אחרות, הוברים השכירים הם **נותני שירותי דת!** וככאלה, הם מחויבים להשביע את רצון לקוחותיהם, ומוכרחים למצוא חן בעיני הציבור.

האם עובד ציבור שמשכורתו משולמות מהקופה הציבורית, ושתכליתו המרכזית היא להשביע את רצון הציבור ולמצוא חן בעיניו מסוגל להוכיח את הציבור על מעליו? והלא אם עובד ציבור יחל להוכיח את הציבור או לחשוף את האמת ולעורר עליו את הרשעים והפתאים, הוא בסופו-של-דבר יאבד את מקום עבודתו, דהיינו את שררתו ולשכתו ומשכורתו ופקידותו ושלל טובות ההנאה והמענקים והשלמונים והשילומים והתרומות והמעטפות והמתנות ונסיעות-החנם וארוחות-החנם ושלל החזרי-ההוצאות הנלווים למעמדו ולתפקידו.

זאת ועוד, הכומרים השכירים אינם מעוניינים להפוך את הביקורת ללגיטימית, שהרי אם יפתח פתח לביקורת בענייני דת ואמונות ודעות, יחלו לבדוק בציציותיהם הפרו-נוצריות... כלומר, מי שמותח ביקורת חושף את עצמו לבחינה ולביקורת מצד כל מיני גורמים, ואוסף לעצמו שונאים ומבקרים מכל הסוגים והמינים. וזה הדבר האחרון שכומרי הדת צריכים, שיבואו לבחון ולבקר את מעשיהם ומשכורותיהם, ושהם ירכשו לעצמם כל מיני שונאים ומבקרים אשר עלולים לפתוח את קופות השרצים שמונחות בבתיהם ובלשכותיהם.

כמו כן, הכומרים השכירים, למרות ידיעותיהם הרבות בהלכות הדת האורתודוקסית החדשה, מייסודו של רש"י-שר"י ושאר חכמי-יועצי-אשכנז, למרות זאת הם כסילים גמורים! שהרי הם מעדיפים חיי-שעה על חיי-עולם! הם מעדיפים את הכבוד והשררה והאכילה מן התורה, על-פני חיי דעת ויושרה אשר מרוממים את האדם לחכמה אמיתית ולחיי העולם-הבא! כל-שכן וקל-וחומר שהם יודעים שהתכלית היא חיי העולם-הבא, ומבחינה זו הם יותר כסילים ויותר גרועים מן החילוניים אשר אינם מאמינים בחיי העולם-הבא, והדבר כלל לא במודעותם.

ואין לך סכל גדול יותר מזה, אשר חונך לכך שהתכלית היא חיי העולם-הבא, ועדיין הוא רודף אחר הבצע והשררה והכבוד והשלטון, ואף מתעה את עם-ישראל אחרי ההבל, כי אין לך סכל גדול מזה אשר משליך אחרי גוו את האמת ואת חיי-הנצח ובוחר בחיי-הבל החולפים כרוח.

"אָדָם לְהֵבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר" (תה' קמד, ד).

***

"בְּרַעְתּוֹ יִדְחָה רָשָׁע וְחֹסֶה בְּמוֹתוֹ צְדִיק" (מש' יד, לב), ושם פירש רס"ג:

"עניינו שהרשע כאשר חלה עליו מכה מוסיף בתעייתו כמו שאמר על אחז: 'וּבַעַת הַצָּר לוֹ יִוָּסֵף לְמַעוֹל בְּיַי הוּא הַמְּלַךְ אָחָז' [דה"ב כח, כב]. אבל דוד: 'וַתִּצָּר לְדָוִד מְאֹד... וַיִּתְחַזֵּק דָּוִד בַּיְיָ אֱלֹהָיו' [ש"א ל, ו]. וכך חזקיהו זולתם [מן הצדיקים]".

ופירושו של רס"ג מעורר אותי להבין מדוע חכמי-יועצי-אשכנז מסרבים בתוקף להודות על האמת שהקב"ה היכה אותם בשואה הנוראה על פשעיהם ועל מינותם ועל עזבם אלהי אמת. וכמו שנאמר בתורה במפורש: "וְאֲנֹכִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים" (דב' לא, יח). במקום זאת, הם מסבירים את העונש הכבד הזה בהזיות ובדמיונות, כמו לדוגמה שהשואה התרחשה בגלל שהם דיברו בכנסיות שלהם, או שהם מטילים את האשמה על גורמים אחרים כמו החילוניים, ועוד ועוד הזיות.

ברם, האמת בהירה וברורה לנגד כל מי שאינו מטעה את עצמו: השואה הקשה הכתה את מכותיה הנוראות ביותר דווקא בתרבות היידיש-קייט, לא במתבוללים ולא בחילוניים,

דווקא בתרבות האורתודוקסית הפרו-נוצרית! כי מי שמתבונן בנתונים יגלה, שמתוך 3.5 מיליון היהודים שהיו בפולין ובליטא, תשעים אחוז נרצחו באלף-אלפי מיתות משונות. דווקא בפולין, ערש היידיש-קייט, היו כל מחנות ההשמדה והעבודה למיניהם, וכל הגטאות הגדולים.

לעומת זאת, היהדות החילונית סבלה מעט יחסית, יהדות ארה"ב ובריטניה לא סבלה כלל, ואילו יהדות צרפת וגרמניה ניצלה ברובה הגדול, ורק כ-22 אחוזים בממוצע מיהודי המדינות הללו נרצחו על-ידי הנאצים ועוזריהם האכזריים. כמו כן, לא אשכח, שוחחתי פעם עם ניצולת שואה שהייתה באושוויץ, היא לא הייתה מסוגלת לדבר על מה שהיא חוותה, אך דבר אחד ויחיד היא לא הצליחה לסגור בנבכי ליבה: הפולנים היו הרבה יותר גרועים מהנאצים!

"ואמרו כל הגוים: על מה עשה יי ככה לארץ הזאת? מה חרי האף הגדול הזה? ואמרו: על אשר עזבו את ברית יי אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציא אותם מארץ מצרים. וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם. ויחר אף יי בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה" (דב' כט, כג-כו).

וגם שלמה המלך בראש ספר משלי מוכיח את תרבות היידיש-קייט הפרו-נוצרית:

"עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת. תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם ריחי אודיעה דברי אתכם. יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב [קראתי לכם לעלות לארץ-ישראל וסירבתם בתוקף!]. ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם. גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם. בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה. אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני. תחת כי שנאו דעת ויראת יי לא בחרו. לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי, ויאכלו מפרי דרכם וממעצתי הם ישבעו, כי משויבת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם [משובת-סכלות גדוליהם הפתאים והמינים הרגה אותם, ושלוות האדמו"רים הכסילים רצחה אותם]. ושמע לי ישפן בטח וישאנן מפחד רעה".

ומדעים עד כמה הפסוקים הללו מכוונים לתרבות היידיש-קייט ולעונש השואה הנוראה, אך התועים האורתודוקסים הפרו-נוצרים מוסיפים לשקוע בתעייתם כפירוש רס"ג לעיל.